פועלי כל הארצות התאחדו!

זו הדרך

ZO HADEREKH زو هدريخ

גיליון 45, 20 בנובמבר 2019

ושוב תרועות מלחמה

עם רוח גבית מטראמפ, נתניהו שב ללבות את 'האיום האיראני'

השבוע (20.11) תקף חיל האוויר עשרות יעדים בסוריה. לפי דיווחים בתקשורת הסורית, בתקיפה נהרגו 11 בני אדם, לרבות שבעה אזרחים איראנים. יממה קודם לכן, יירטה מערכת כיפת ברזל ארבע רקטות אשר שוגרו מסוריה, ושבריהן נפלו מחוץ לשטח ישראל.

מאורעות אלה מאששים את האזהרה מפני הסלמה צבאית שתוביל לסיבוב מלחמתי נוסף. הפרשן הצבאי רון בן ישי, המבטא נאמנה את עמדות חוגי השלטון והצבא, פירש (Ynet 19.1) את השיגורים מסוריה כיוזמה איראנית בתגובה לפיגועים שביצע צה"ל שוב ושוב בבירה דמשק.

כזכור, שבוע קודם לשיגור הרקטות מסוריה, תקפה ישראל בניין מגורים בדמשק וגרמה למותם של שניים מהדיירים ולפציעתם של עשרה. ואילו שלושה חודשים קודם לכן, באוגוסט, תקף הצבא הישראלי בסוריה אתר של כוח איראני וכן מיליציות שיעיות הפועלות בחסות עיראק ואיראן.

בתגובה נחתה אז רקטה אחת סמוך למוצב צה"ל בחרמון הכבוש. ההסלמה הצבאית, שניהלה ממשלת הליכוד במשך חודשים ארוכים, מבטאת אינטרסים פוליטיים משולבים של נתניהו ושל בעל בריתו הראשי, הנשיא האמריקאי. טראמפ תרם למאמץ המשולב הזה את יציאתה של ארצות הברית מההסכם עם איראן, שבו, כזכור, הוגבלה יכולתה של זו לייצור אורניום.

בבסיס האינטרסים עומד הניסיון המשותף של טראמפ ונתניהו להעצים את תחושת האיום מאיראן, ובדרך זו להטות את הסיקור התקשורתי ואת דעת הקהל הבינלאומיים והמקומיים מהשערוריות ששניהם שקועים בהן. נוכח הפרסום הצפוי השבוע של החלטת היועץ המשפטי לגבי כתבי האישום נגדו, מגביר נתניהו את הנפנוף בנשק "האיום מאיראן". יצירת אווירה מלחמתית, מקווה נתניהו, גם תגן על כסאו בכך שיידחה הפרסום המאיים וגם תביא לדחיית האיום (מבחינתו) של סיבוב בחירות שלישי.

אשר לדעת הקהל בארץ, הרי שנים של סבבי מלחמה חוזרים ונישנים יצרו קהות חושים לגבי איום מלחמה. כך אפשר היה לשמוע לאחרונה בכלי התקשורת ראשי ישובים ואף תושבים ביישובים הסמוכים לרצועת עזה, שהאיצו בממשלה ליזום פעילות צבאית רחבה בעזה, למרות ידיעתם שהתוצאה תהיה ירי מהרצועה לעברם.

לכן הבעיה העיקרית שעמה אנו, פעילי מק"י וחד"ש ושותפינו ברשימה המשותפת, מתמודדים היא היעלמותה מהשיח המרכזי של החלופה המדינית. הסיסמא "לא למלחמה" היא חשובה ביותר, אך עלינו תמיד להוסיף לה את דרך הפתרון המדיני, שבכוחו למנוע מלחמות גם בעתיד ולבסס עתיד של שלום בין עמי האזור.

ממשל טראמפ למען העמקת ההתנחלויות

שר החוץ האמריקאי מייק פומפאו הכריז ביום שני השבוע (18.11) כי ההתנחלויות הישראליות בגדה המערבית הכבושה "אינן מפרות את החוק הבינלאומי". הצהרה זו מגורם בכיר בממשל האמריקאי מהווה תקדים המתנער מעמדתה המסורתית של ארה"ב בסוגיית ההתנחלויות מאז שנות ה-70. לדברי פומאפו, העמדה הקודמת "לא קידמה את השלום". הצהרה זו באה לתמוך בממשלת נתניהו, על רקע החלטת האיחוד האירופי לסמן מוצרים המיוצרים בהתנחלויות.

המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) והחזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) פרסמו גילוי דעת, שבו גינו את הצהרת שר החוץ האמריקאי בדבר חוקיות ההתנחלויות בשטחי הגדה המערבית הכבושים משנת 1967: "עמדה זו מוכיחה שוב כי ממשל טראמפ מעניק גיבוי מלא למדיניות נתניהו והימין הסיפוחיסטי לחסל את זכות ההגדרה העצמית של העם הערבי-הפלסטיני, בהמשך להכרה ב'ירושלים המאוחדת', ביטול סוגיית הפליטים ומחיקת הקו הירוק – הכל במסגרת "עסקת המאה" שנרקמת בשת"פ עם משטרים ערביים".

עוד נכתב: "ההתנחלויות הן פשע מלחמה שנועד למנוע הקמת מדינה פלסטינית. זכות העם הפלסטיני לחירות ולהשתחרר מהכיבוש היא זכות לאומית ומוסרית המעוגנת במשפט הבינלאומי, שגוברת על מדיניות טראמפ ונתניהו. הממשל האמריקאי מנסה לחפות על נסיגתו האסטרטגית מהאזור בעזרת הצהרות חלולות לצידוד בסיפוח ובהתנחלויות ובהתכחשות לזכויות העם הפלסטיני".

דברים בשם אומרם

ברוך שפטרנו

"נשיא ארה"ב דונלד טראמפ ורעייתו מלניה ביקשו בחודש שעבר להעביר את כתובת מגוריהם העיקרית מניו יורק לאחוזת מאר א-לגו שבבעלות הנשיא בפלורידה. טראמפ צייץ בטוויטר כי נאלץ לעזוב את ניו יורק בגלל היחס 'הרע מאוד' בו הוא זוכה מצד רשויות העיר והמדינה – על אף שלטענתו הוא משלם להן מסים בשווי מיליוני דולרים. מושל ניו יורק, אנדרו קומו, הטיל ספק בטענתו של טראמפ. "ברוך שפטרנו. זה לא שהוא שילם מסים בכל מקרה", צייץ קומו. "הוא כולו שלך, פלורידה", הוסיף. יצוין שהרפובליקאים השולטים בפלורידה החילו הקלות מס רבות, ושם לא נדרשים לשלם למדינה מס הכנסה או מס ירושה".

("ניו יורק טיימס", 1.11)

בוקר טוב אליהו! זה קרה לפני 30 שנה

"האיחוד בין שתי הגרמניות היה למעשה סיפוח של גרמניה המזרחית לרפובליקה הפדרלית במערב. זה היה 'אנשלוס' לכל דבר".

(פרופ' שלמה אבינרי, "הארץ", 8.11)

מכתבים למערכת

ממשלה בתוך הממשלה

שר משפטים אשר "שופך את התינוק עם המים" ופוגע בכל מוסדות הרשות השופטת: שופטים, פרקליטים ועורכי דין, וגם טבע את הביטוי "פרקליטות בתוך הפרקליטות".

שר תחבורה כהניסט בתחפושת, הטוען כי האזרחים הערבים הם עוברי אורח במדינה ואחת דינם להתפנות.

שר חינוך המקדם חינוך דתי-הלכתי והכנות להקמת בית המקדש השלישי ומצדד ב"חוק הלאום".

שרת תרבות שאינה קוראת ספרות ואינה רואה סרטים והצגות שאינם תואמים את דעותיה הפוליטיות, ואפילו מנסה לצנזרם למרות שאין לה סמכות לכך.

שר לביטחון פנים המזדרז להגן על "נוער הגבעות" ולהרשיע ערבים בכל אשמה.

לידם שרים וסגני שרים חרדים המגינים על חוקי התורה וההלכה. כל אלה ואחרים מנהלים את חיינו ומדרדרים אותנו אלי תהום.

דן יהב, ת"א-יפו

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל
zohaderekh@gmail.com
או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

זיכרון חלקי

"גדעון אלון, הכתב הפרלמנטרי של 'ישראל היום', פרסם בטוויטר ציוץ אודות ח"כ עופר כסיף שגינה את תקיפתו של עיתונאי אחר מ'ישראל היום'. אולם, הציוץ השמיט את הביקורת שהפנה ח"כ כסיף כלפי ראש הממשלה בנימין נתניהו. 'נתניהו רוצה להרתיע אנשי תקשורת שעושים את עבודתם. מדוע עד עכשיו ראש הממשלה ואנשיו לא גינו את האירוע? כי הם מעדיפים את התקשורת מאוימת ומפוחדת. עמיתי חברי הכנסת, על כולנו ללא יוצא מן הכלל לצאת בקול ברור בעד חופש העיתונות, ללא איומים, ללא אלימות, ללא שוחד', אמר ח"כ כסיף במליאת הכנסת".

("העין השביעית", 1.11)

ח"כ ג'בארין המועמד של ש"ס לשר המשפטים

"הצעה מפתיעה מפיו של ח"כ משה ארבל (ש"ס) למנות את ח"כ יוסף ג'בארין לשר המשפטים. את הדברים אמר ח"כ ארבל בראיון ללוסי אהריש וג'קי לוי בגלי צה"ל, במהלך ראיון שעסק בנושא הגשר בין האוכלוסייה הערבית ליהודית בישראל. אהריש, מנחת טלוויזיה מהמגזר הערבי, שאלה בין היתר את ארבל: 'האם היית מפחד שיהיה שר ערבי בממשלה?' ח"כ החרדי, השיב בשלילה. 'אני אומר את זה ואני יודע שאני מוקלט ולא רק את ואני שומעים, ואני חושב שד"ר יוסף ג'בארין, כמומחה באמת ברמה בינלאומית למשפט חוקתי הוא באמת יכול לפאר את מדינת ישראל כשר משפטים והוא ראוי'. בציוץ בטוויטר הגיב ח"כ מהרשימה המשותפת להצעה וכתב: 'ח"כ משה ארבל אמר בראיון דברים אמיצים ומגשרים כדי לקדם חברה מתוקנת. כשלעצמי אשמח להיות שר משפטים רק בממשלה שתקיים את עקרונות המשפט הבינלאומי במלואם, לרבות זכות העם הפלסטיני למדינה ריבונית בצד ישראל וזכות כל האזרחים לשוויון מלא. ממשלת שלום ושוויון. ולא, זה לא חלום'".

("כיכר השבת", 8.11)

מתברר שבליכוד לא ממש אוהבים ערבים

"המטה החרדי בליכוד הגיב להצעתו של ח"כ ארבל מש"ס למנות את ח"כ יוסף ג'בארין לשר המשפטים: 'מה הלאה? אחרי שש"ס הציעה שר משפטים מהרשימה המשותפת, אולי תציע גם את אחמד טיבי כשר ביטחון? איימן עודה לראשות הממשלה? ואת זועבי לנשיאות? סיעת ש"ס תתביישי לך! זו לא יריקה לפרצוף של המצביעים, זו ירייה לכיוונם'".

("בחדרי חרדים", 8.11)

ח"כ כהנא, לא ההוא

"התפיסה שלי היא של כלכלה חופשית וליברלית, מלחמה בוועדים הגדולים. הסיטואציה שבה הם מחזיקים את המדינה בגרון היא לא סבירה, כי העבודה המאורגנת נועדה להגן על עובדים חלשים, וכיום המדינה צריכה הגנה מפני הוועדים החזקים".

(ח"כ מתן כהנא מהימין החדש, "ישראל היום", 4.11)

לא היה כלום וגם ביומן אין כלום

"משרד ראש הממשלה מסרב לחשוף כמה זמן מקדיש בנימין נתניהו להתייעצויות ולפגישות בנוגע לחקירות נגדו. במשרד התעלמו מבקשת חופש מידע שהוגשה בעניין, ומענה שסיפק המשרד בתגובה לעתירה לא כלל כל מידע בנושא. במשרד מתרצים את אי-מסירת הנתונים בשיקולי ביטחון, אך העותרים דוחים זאת ודורשים מבית-המשפט להטיל על משרד ראש הממשלה לשלם להם הוצאות ניכרות לנוכח הזלזול בחוק חופש המידע. 'הזמן שמקדיש ראש הממשלה לפגישות והתייעצויות בעניין החקירות והתיקים הפליליים לאורך השנים הם מידע שלציבור עניין רב בו' נטען".

(אורן פרסיקו, "העין השביעית", 6.11)

שיחה עם מתן ישראלי, פעיל בתנועת "המרד בהכחדה"

משבר האקלים: משבר פוליטי של הקפיטליזם

מתן ישראלי (40) הוא פעיל מרכזי בשלוחה הישראלית של התנועה "המרד בהכחדה" (הידועה גם בראשי התיבות בלעזית Extinction Rebellion – XR). שוחחתי עמו השבוע בנושא משבר האקלים והתנועה בה הוא חבר.

המטרה המוצהרת של 'המרד בהכחדה' היא לאלץ ממשלות ברחבי העולם להתמודד עם משבר האקלים. אילו דרישות אתם מציבים?

המשבר הוא פוליטי-חברתי. אם נמשיך לדבוק בתפיסה 'עסקים כרגיל', נוביל לקריסת כל המערכות תומכות החיים שמאפשרות לנו להתקיים כציביליזציה. אם המעבר לכלכלה נטולת פחמן יהיה איטי מדי אנחנו עלולים לחצות את ה'טיפינג פוינט', הנקודה שמעבר לה אין יכולת לשלוט בתהליכים. תהיה קפיצה מהירה מאד בטמפרטורות בעולם שלא נדע לעצור. הכחדת המינים הצפויה היא בעיה לא רק משום שאכפת לנו שמין כזה או אחר של חרק ייעלם. הבעיה היא שאותה הכחדה תנתק את שרשרת המזון שממנה אנחנו מתקיימים.

עלינו להחליט לאן פנינו: האם אנחנו ממשיכים לדהור אל עבר פי תהום או שאנחנו מצליחים ללחוץ על הברקס. זו לא בקשה צנועה – זו בקשה טוטאלית. צריך להיות מאד אופטימי כדי לחשוב שהתאגידים הגדולים יענו לה. לכן האסטרטגיה שלנו איננה בקשה, אלא ניסיון לקבוע עובדות. ליצור מומנטום שמשתק את 'העסקים כרגיל' ומשבש את אורח החיים, ומחייב אנשים להבין שזה לא משבר קטן וחולף שאפשר לטאטא מתחת לשטיח. הדרישה הראשונה שלנו היא 'אמרו את האמת', כלומר להכיר במציאות הקשה. זה לא מבוסס על תחושת בטן אלא על קונצנזוס מדעי שאין ספק לגביו, על דו"חות של בכירי המדענים בעולם: משבר האקלים כבר כאן.

הדרישה השנייה שלנו היא לפעול. הפעולה צריכה להיות דרמטית ונחושה. לפי האמנות וההסכמים הבינלאומיים היעד הוא הגעה לאיזון פחמני עד שנת 2050. אך זה לא מספיק. אנחנו בתנועה אומרים שההסכמות הקיימות אינן רלוונטיות, משום שהמדע לא תלוי בנכונות וברצון של פוליטיקאים ותאגידים. הבעיה היא שיש עדיין כמה מכחישי אקלים גדולים כמו טראמפ, בולסונרו ופוטין. אלה כוחות פוליטיים שמחוברים לתאגידים ולמולטי-מיליארדרים המתנגדים לשינוי. המשבר קשור מאד בשיטה הקפיטליסטית.

אם כך, האם אתם טוענים ש"המרד בהכחדה" הוא בהכרח גם מרד אנטי-קפיטליסטי?

כן. אני חושב שהקפיטליזם בצורתו הנוכחית הוכיח שהוא למעשה קניבליזם. הרעיון של גידול מתמיד הוא הרסני, ושורת הרווח הקפיטליסטית היא בסופו של דבר שורת נזק סביבתית. הרעיון כי מטרתו הבלעדית של תאגיד היא לייצר רווח לבעלי המניות שלו, שהוא בעצם הבסיס של הקפיטליזם, זו טעות. תפיסה זו הובילה לניצול עובדים, לזיהום ולהרס סביבתי. התנהלות זו אסור שתימשך. גם הילדים של טייקונים צריכים, בסופו של דבר, מים נקיים ואוויר שאפשר לנשום.

הדרישה השלישית שלנו היא 'פוליטיקה של תקווה'. המוסדות הפוליטיים הקיימים כמעט בכל המדינות הם מאד מוגבלים ביכולתם להתמודד עם המורכבות של המשבר. הפוליטיקאים מחוברים להון, נבחרים לקדנציות קצרות ולכן מתמקדים רק בשינויים קצרי טווח ולא עמוקים. עלינו ליצור שיטה פוליטית חדשה, שוויונית ודמוקרטית יותר. אתגר נוסף הוא שהסיפור הסביבתי מנוכס ומתויג בצד השמאלי של המפה הפוליטית. הימין צריך להבין שאין לכך שום הצדקה, משום שהמשבר והשלכותיו ישפיעו על כולנו.

מצד אחד אתה אומר שמשבר האקלים אינו סוגיה פוליטית של ימין מול שמאל, ומצד שני אתה מצביע על האשמים העיקריים: התאגידים הגדולים והפוליטיקאים הקשורים בהון. זו עמדה מובהקת של השמאל הסוציאליסטי.

השמאל הישראלי הוא לא ממש סוציאליסטי. החלוקה בין שמאל וימין בארץ מוגדרת בעיקר על סמך היחס לשטחים ולשאלות לאומיות. בשאלות של 'יחסינו לאן', כמעט כולם בפוליטיקה הנוכחית מחוברים להון ואין ביניהם הבדל ממשי. אנחנו מנסים להימנע מהשיוך לשמאל, למרות שאם תבחן מי אומר דברים דומים לנו – אז כן, אלה אנשים בשמאל. בתנועה חברים גם אנשי ימין - אלה המבינים את המסר שלנו, שהוא מעבר לפוליטיקה.

מה האסטרטגיה הפוליטית שלכם, אם כך?

עד היום, האקטיביזם הסביבתי כשל. כבר 40 שנה אנחנו יודעים שהעולם מתחמם ומבינים את חומרת המצב, ועדיין לא הצלחנו לשנות את כיוון ההתפתחות. חתימה על עצומות וארגון צעדות לא שינו דבר. האסטרטגיה שלנו היא אי-ציות אזרחי המוני ולא אלים. זו הדרך היחידה לזכות בתשומת הלב הציבורית ולשבש את 'העסקים כרגיל'. באנגליה הצליחו הפעילים, רובם צעירים מאד, לשתק את לונדון באמצעות השתלטות על כיכרות וגשרים למשך שבועיים, ואלפים מהם נעצרו. כשהם חוסמים בגופם את הכניסה לבנקים, לפרלמנט, למוקדי קבלת ההחלטות – קשה היה להתעלם מהם. אנחנו מנסים לשחזר את זה ברחבי העולם.

מה המבנה הארגוני של "המרד בהכחדה"? האם יש הנהגה? מי מקבל את ההחלטות?

'המרד' היא תנועה גלובלית עם מבנה מבוזר מאד. אין בעצם חברות פורמלית בתנועה. 'המרד' התחיל באנגליה, במחאות נגד משבר האקלים באוקטובר 2018. בקנה מידה עולמי, מתקבלות ההחלטות בבריטניה ובעוד כמה מדינות אירופיות. מצב זה חיוני לתקן עכשיו כשהתנועה היא גלובלית. אנחנו מצביעים על הצורך בדה-קולוניזציה שלה, כך שלא האירופים יכתיבו את המסרים והפעולות לדרום הגלובלי. אנחנו מעוניינים להשתחרר מדפוסים אלה. זה טרם קרה, אבל זו המטרה הנכונה.

אסף טלגם

עומק ההסתה כעומק המצוקה

בעקבות העמקת מצוקתו הפוליטית של בנימין נתניהו נוכח האפשרות שתקום ממשלה בראשות בני גנץ בתמיכת הרשימה המשותפת, העמיק נתניהו את ההסתה הגזענית נגד הציבור הערבי והנהגתו. גל ההסתה הנוכחי החל ביום רביעי שעבר (13.11), כאשר ראש הממשלה עלה לדוכן הכנסת ותקף בחריפות את חברי הכנסת של חד"ש על השתתפותם בהפגנה נגד ההסלמה בדרום, שנערכה ביוזמת חד"ש ומק"י במרכז תל-אביב – מטרים ספורים ממטה הליכוד, מצודת זאב.

יום-אחר-יום הוסיף נתניהו עוד לבנה בחומת השנאה והשקרים. השיא הגיע בנאום שנשא ביום ראשון (17.11) בגני התערוכה, במסגרת "כנס חירום" שכל תכליתו סיכול ממוקד לממשלה בראשות בני גנץ בתמיכת הרשימה המשותפת.

לדברי נתניהו הקמת ממשלה בתמיכת המשותפת תהיה "נקודת שבר בתולדות המדינה" - משום שראשי כחול לבן "מנהלים משא ומתן עם חברי כנסת שתומכים בארגוני טרור ורוצים להשמיד את המדינה". "זה יהיה פיגוע לאומי היסטורי במדינת ישראל", התלהם נתניהו. בליכוד קיוו שראשי סיעות "בלוק הימין-חרדי" ישתתפו בכינוס, אך חרף בקשת נתניהו הם החרימו את האירוע. חלק מהנוכחים הניפו כרזות גזעניות, אך הקהל המצומצם התקשה למלא את האולם הגדול.

יו"ר הרשימה המשותפת ח"כ איימן עודה (חד"ש) הגיב למחרת לנאומו של נתניהו ואמר כי זהו ניסיון להצית מלחמת אזרחים. "מעולם לא היה ראש ממשלה שהרוויח כל כך מפילוג, שנאה וגזענות", אמר ח"כ עודה בסרטון שפרסם בפייסבוק. עוד אמר ח"כ עודה כי "אני פונה אליכם, הציבור היהודי. מי כמוכם מכיר את הסכנה של מנהיגים כריזמטיים שרוכבים על גלים עכורים של שנאה וגזענות. מי כמוכם יודע איך זה להיות מיעוט נרדף. זאת ההזדמנות שלנו, ערבים ויהודים, להראות לו שזמנו עבר ושההסתה לא תעבור".

אל גינוי ההסתה הצטרפו ארגונים, תנועות ויחידים – מזועזעים מעומק השנאה והמניפולציה הגזענית של נתניהו. גם יו"ר כחול לבן גנץ תקף את נתניהו, ואמר כי נאומו היה "מופע מכוער ומסוכן של שקרים והסתה". הוא הוסיף כי "גם לי יש אי הסכמות רבות עם חברי הכנסת הערבים, אבל מסע ההסתה הזה חייב להיפסק".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

המגזין "טיים" בחר באיימן עודה לרשימת האנשים המבטיחים בעולם

יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), נבחר לאחד ממאה האנשים המבטיחים של המגזין האמריקאי "טיים". בנימוקים לבחירתו נכתב כי "עודה בולט כקול חדש ומלהיב בעד שוויון". עוד נאמר בנימוקים: "לרוב, קשה לפוליטיקאי שאינו יהודי לפרוץ בפוליטיקה הישראלית. ערבים הם אמנם חמישית מהאוכלוסייה בישראל, אך בכנסת הם נדחקים לפינה דרך קבע. לכן, עודה הוא יוצא דופן. כשהתחרות על השלטון במדינה היטלטל בין מפלגות הימין למרכז, עודה בלט כאדם שיכול להמליך את המנהיג". המגזין מצטט את עודה, שאמר כי "שיתוף הפעולה בין אנשים, ערבים ויהודים, הוא האסטרטגיה הפוליטית היחידה שתוביל לעתיד טוב יותר לכולם".

ח"כ עודה מסר בתגובה: "אני גאה מאוד בשביל חד"ש, הרשימה המשותפת, ובעיקר החברה הערבית ושותפינו היהודים. זאת הכרה בינלאומית במעמדנו ובהשפעה הפוליטית של כולנו".

יצוין שעודה, בן 44, הוא האזרח ישראלי היחידי שנבחר על ידי המגזין.

הרשימה המשותפת דורשת פתיחת חקירה נגד רה"מ בגין הסתה לגזענות

בעקבות נאומו ביום ראשון, הרשימה המשותפת דורשת פתיחת חקירה פלילית נגד ראש הממשלה בגין עבירות הסתה לגזענות לפי סעיף 144 לחוק העונשין. בפנייה שהועברה אל היועמ"ש באמצעות מרכז עדאלה, נטען כי התבטאויותיו הרבות של בנימין נתניהו מן התקופה האחרונה מצטברות לכדי מסה של ראיות המחייבת פתיחה מיידית בחקירה.

בפנייה מפורטת שורה ארוכה של התבטאויות הלקוחות מסרטונים ומפוסטים בעמוד הפייסבוק של נתניהו, בהם הוא מכנה את חברי הכנסת הערבים "תומכי טרור", מתוך מטרה לחתור תחת הלגיטימיות של הצבעתם בכנסת. דברים אלה מגיעים לאחר שבמהלך מערכת הבחירות, מערכת ההודעות האוטומטיות של עמוד הפייסבוק של נתניהו ("צ'אט בוט") הפיצה תסריט שיחה לתומכים בו נאמר "הערבים רוצים להשמיד את כולנו".

מן הרשימה המשותפת נמסר: "בימים האחרונים חצה בנימין נתניהו כל גבול בהסתה המסוכנת והפראית ומסע הדה-לגיטימציה נגד חברי הרשימה המשותפת. נתניהו, שעשה ויעשה הכל כדי לשמור על כסאו, ממשיך להסית נגד הציבור הערבי בכללותו, מפיץ שקרים וטוען שחברי הכנסת שלנו תומכים בטרור. הציבור הערבי ונציגיו הם לגיטימיים כמו כל ציבור אחר. כל מי שמאמין בערכים דמוקרטים מוכרח להתנגד לציד המכשפות של החשוד מבלפור נגדנו. נמשיך לפעול ללא מורא למען שלום, צדק ושוויון."

ביום שני הקרוב, 25 בנובמבר, יצוין יום המאבק הבינלאומי באלימות כלפי נשים

די לאלימות כלפי נשים!

מזה עשורים דורשת התנועה הפמיניסטית מהחברה וממוסדות המדינה להכיר בחומרתה של תופעת האלימות כלפי נשים. על פי נתוני משרד הרווחה, מאז 2004 נרצחו בישראל 164 נשים בידי בני זוגן. במהלך 2019 נרצחו בישראל 13 נשים, וב-2018 – 26 נשים. אך רצח הוא רק הביטוי הקיצוני ביותר לאלימות המופנית כלפי נשים. מדי שנה מתלוננות בארץ כ-180 אלף נשים על אלימות מצד בני זוגן. יודגש כי עמן נמנות רק הנשים שהגיעו לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה, וכי ישנן נשים רבות נוספות אשר סובלות מאלימות אף הן, אך פוחדות לפנות לרשויות.

לאחרונה נראה כי המאבק הפמיניסטי הציבורי החל לשאת פרי – גדלה ההבנה בציבור כי אלימות במשפחה, אונס ורצח נשים אינם אוסף אקראי של מקרים מצערים, אלא תופעה חברתית רחבה שיש לעקור מהשורש.

לכן, בעקבות רציחתן של 26 נשים במהלך שנת 2018, יצאו לפני כשנה מאות אלפי נשים מכל חוגי החברה וברחבי הארץ, יהודיות וערביות, למחאת נשים גדולה וחסרת תקדים בתולדות המדינה. יחד הן צעקו: "די לאלימות כלפי נשים!", ודרשו מהממשלה להקצות את המשאבים החיוניים לטיפול בבעיה. הדרישה המרכזית של המחאה הייתה - העברה מיידית של תקציב בסך 250 מיליון שקלים לתוכנית חירום לאומית למניעת אלימות כלפי נשים.

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת), אשר כיהנה כיו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, יזמה אז החלטה במליאת הכנסת בדבר הקמת ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא רצח נשים. אך הקואליציה הצביעה נגד ההצעה וגרמה לדחייתה.

אך לבסוף עשה הלחץ הציבורי הממושך את שלו, וראש הממשלה הורה בכינוס מיוחד על העברת התקציב. בתגובה אמרה ח"כ תומא-סלימאן: "סוף סוף מצא ראש הממשלה כמה דקות מזמנו כדי להתייחס למגפת האלימות כלפי נשים שמכה באזרחיות המדינה. ההצהרות של רה"מ מעידות על כך שהסוגיה פשוט לא הייתה באג'נדה שלו. מר נתניהו אמר 'משהו כאן לוקה בחסר', בעוד שהוא עצמו הצביע בשבוע שעבר יחד עם הקואליציה נגד הצעתי להקמת ועדת חקירה פרלמנטרית שתחקור את הכשלים והמחדלים בהגנה על הנשים."

ומה המצב כיום? על סף שנת 2020, המשאבים המובטחים עדיין לא הגיעו ליעדם אבל האלימות ממשיכה להשתולל. הכסף הועבר למשרד הרווחה – אך דבר לא קרה. לא נפתחו מענים נוספים לטיפול בתופעות אלימות כלפי נשים, ולא שופרו המענים הקיימים. התוכנית הבטיחה פתיחה של 4 מרכזי חירום, שלא נפתחו. נפתחו תקנים לעשרות עובדות ועובדים סוציאליים לטיפול בנשים נפגעות אלימות, בגברים אלימים, ובילדים וילדות – אך לא אוישו. לא הועבר כל תקציב למשרד לביטחון פנים לשיפור הטיפול והמענה המשטרתי, ולא הועבר כסף למוסדות חינוך כדי להיאבק בתפיסות פטריארכליות ושוביניסטיות המזינות את האלימות. ובשנה החולפת, נרצחו 13 נשים.

כמו בתחומים רבים אחרים שממשלת הימין הניאו-ליברלית מזניחה את הטיפול בהם, נראה כי הממשלה מעדיפה להפיל את הטיפול בבעיית האלימות כלפי נשים על כתפיהן הצרות של עמותות ויוזמות מן החברה האזרחית. עמותות אלה נאבקות למלא את החלל שהשאירה מאחוריה המדינה, אך מספר הקורבנות הגבוה מוכיח כי לא ניתן להסתפק בכך.

אירועים וצעדות מחאה

ביום שני הקרוב (25.11) יתקיימו בכמה ערים בארץ צעדות ואירועים ציבוריים לציון יום המאבק הבינלאומי באלימות כלפי נשים. הצעדה בחיפה, שתיערך בחסות העירייה, תצא בשעה 16:00 מכיכר זיו, ותסתיים בשעה 17:30 בעצרת במרכז הקהילתי בית אבא חושי. בעצרת תשתתף ח"כ עאידה תומא-סלימאן. זו תהיה הפעם החמישית בה מתקיימת הצעדה בחיפה מאז הוכרז ה-25 בנובמבר כיום המאבק הבינלאומי למניעת אלימות נגד נשים בשנת 1999. לצעדה שותפים ארגונים מפורום המאבק לאלימות כלפי נשים, ובהם המרכז לסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית, רוח נשית, אשה לאשה ונשים למען נשים.

בתל אביב תצא הצעדה מכיכר רבין בשעה 18:30 ותסתיים בעצרת ברחבת המשכן לאומנויות הבמה בשעה 19:45. באירוע תשתתף קשת רחבה של ארגונים וקבוצות. סניפי חד"ש ומק"י בעיר, שישתתפו בצעדה אף הם, קראו לציבור להגיע. בירושלים תצא צעדה מגן הסוס בשעה 19:00.

המזכ"ל סנטיאגו בישיבת הוועד המרכזי בשבת שעברה
(צילום: מונדו אוברו)

לקראת ממשלה מתקדמת בספרד

הסכם היסטורי בין הסוציאליסטים והשמאל העקבי

"זה לא המצע שלנו לשינוי החברה הספרדית מן היסוד, אבל זהו ההסכם עם הסוציאליסטים והוא טוב. הוא נחתם בתמיכתנו והוא עשוי להפיח רוח של תקווה בקרב עשרות מיליוני ספרדים המצפים לממשלה יציבה ומתקדמת ושתגן על זכויותיהם החברתיות. זהו הסכם לעצירת הימין הפשיסטי שהתעצם בבחירות האחרונות". כך אמר מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הספרדית, אנריקה סנטיאגו, בישיבת הוועד המרכזי שנערכה בשבת האחרונה במדריד כדי לדון בהסכם שנחתם בין המפלגה הסוציאליסטית לסיעת "אונידאס-פודמוס" של השמאל העקבי.

סנטיאגו, מנהיג השמאל המאוחד, הוא חבר בפרלמנט הספרדי בסיעת "אונידאס-פודמוס" (בספרדית: "מאוחדות אנו מסוגלות"), מערך פרלמנטרי הכולל את תנועת פודמוס, את חזית השמאל המאוחד ושורה של מפלגות שמאל, מפלגות סביבתיות ומפלגות מחוזיות ברחבי ספרד.

על הקמת הקואליציה בין המפלגה הסוציאליסטית לסיעת אונידאס-פודמוס של השמאל העקבי סוכם ביום רביעי שעבר. זאת, על בסיס מצע מוסכם של עשר נקודות (ר' מסגרת) ובו מספר חוקים לטובת העובדים והמובטלים.

יצוין שהבחירות שנערכו בספרד בשבוע שעבר (10.11) לא העניקו רוב מוחלט לאף מפלגה. אך הפתעת הבחירות הייתה המפלגה שהגיעה למקום השלישי, "ווקס" מהימין הקיצוני. היא קיבלה 52 מושבים. "המפלגה העממית" הניאו-ליברלית הגיעה שנייה עם 88 מושבים ואילו הסוציאליסטים זכו במקום הראשון עם 120 מושבים.

יצוין שהמפלגה הסוציאליסטית והשמאל העקבי ניסו להגיע להבנות גם אחרי הבחירות הקודמות שנערכו באפריל האחרון, אך ללא הצלחה. כישלון המגעים הוא שגרם לראש הממשלה פדרו סאנצ'ס להכריז על בחירות נוספות. מנהיג פודמוס פבלו איגלסיאס האשים אז את סאנצ'ס בכישלון המו"מ.

"הגענו להסכם כדי ליצור ממשלה קואליציונית מתקדמת בספרד, שכוללת את הניסיון של המפלגה הסוציאליסטית ואת האומץ הפוליטי הרב של חברי הפרלמנט של אונידאס-פודמוס", אמר איגלסיאס. יצוין ששתי הרשימות נחלשו בהשוואה לבחירות באפריל. סאנצ'ס איבד שלושה מושבים ועתה יש לו סיעה של 120 חברים, ו"פודמוס" אבדה שבעה –עתה יש לה רק 35 חברי פרלמנט, בהם פעילים בולטים בחזית השמאל המאוחד של המפלגה הקומוניסטית.

עם זאת לשתי הסיעות יחד יש רק 155 מושבים, שאינם מספיקים לרוב בפרלמנט של 350 מושבים. הן תיאלצנה לצרף לקואליציה מפלגות קטנות נוספות כדי להשיג רוב (176 מושבים). "ספרד צריכה ממשלה יציבה", אמר סאנצ'ס, והוסיף ששתי הסיעות קוראות להצטרף לקואליציה שלהן. אם הן יצליחו זו תהיה הממשלה הקואליציונית השמאלית הראשונה בספרד מאז החזרה לדמוקרטיה בסוף שנות ה-70 של המאה הקודמת.

"סיודדנוס", מפלגת ימין שנחלה מפלה קשה בבחירות ונותרה רק עם 10 מושבים, אמרה שהיא לא תתמוך בהסכם הקואליציוני וקראה להקים קואליציה יחד עם הסוציאליסטים והמפלגה העממית השמרנית. אך "מאס פאיס", מפלגת שמאל קטנה שהתפלגה מ"אונידאס-פודמוס" ושזכתה בשלושה מושבים, צפויה להצטרף לקואליציה.

10 צעדים למען החברה והסביבה

ההסכם שנחתם ביום רביעי שעבר במדריד בידי סאנצ'ס ואיגלסיאס עוסק במגוון רחב של נושאים. תוכנו פורסם במלואו בשבועון הקומוניסטי "מונדו אוברו". להלן עיקריו:

מאבק באבטלה וביטול הרפורמות הניאו-ליברליות בחוקי העבודה של השנים האחרונות. למען עבודה קבועה ומתמגלת.

מדיניות רווחה מתקדמת, הקמת פעוטונים ללא תשלום עד גיל שלוש, חיזוק מערכת הבריאות הציבורית, הצמדת הגמלאות של הפנסיונרים, דיור ציבורי שיענה לצרכים. "הדיור הוא זכות חברתית ולא סחורה", נאמר בהסכם.

מאבק במשבר האקלים. הממשלה תפעל נמרצות למען הסביבה, וכן למען יחס הוגן לבעלי חיים.

למען זכויות העובדים העצמאיים שנפגעו קשות במשבר. חיזוקם של המפעלים הקטנים והבינוניים.

הרחבת הזכויות החברתיות: מתן האפשרות למות בכבוד, מתן כבוד לרב-תרבויות שבחברה הספרדית, שמירה ולימוד הזיכרון ההיסטורי של המאבק בפשיזם במלחמת האזרחים ובמהלך שנות הדיקטטורה הארוכות של פרנקו.

התרבות היא זכות ואינה מותרות. למען הכרה בזכויותיהם של האמנים ועובדי התרבות.

מדיניות פמיניסטית למען ביטחונן, עצמאותן הכלכלית וחירותן של הנשים. מאבק באלימות כלפי נשים, מערכה נגד הסחר בנשים, שוויון בשכר.

חיזוק אזורי הספר והחקלאים.

נרמול המצב הפוליטי בקטלוניה, תוך שמירה קפדנית של האוטונומיה ולמען שוויון של כל אזרחי ספרד.

קידום מדיניות רווחה תוך שמירה על איזון תקציב המדינה.

תערוכות חדשות בגלריה אום אל-פחם

וליד אבו שקרה, "אדמה חרושה בלילה", 1975 (צילום: יגאל פרדו)

מקבץ תערוכות-יחיד חדשות נחנך בשבת האחרונה (16.11) בגלריה לאמנות אום אל-פחם. במקבץ משתתפים האמנים וליד אבו שקרה, מחמוד קייס, לובנא עוידאת ודורון גזית, ולצידו נמשכת התערוכה של חנאן ארמלי חדאד.

בקומת הכניסה החדשה של הגלריה מוצגת תערוכה רטרוספקטיבית מיצירתו רבת השנים של האמן המנוח וליד אבו שקרה. בקומה הראשונה: תערוכת יחיד של מחמוד קייס, לצד פרויקט הגמר של לובנא עוידאת, בוגרת מכללת שנקר. בקומה העליונה בגלריה מוצגת תערוכה קבוצתית חדשה של אלא היתם, עאישה עראר, סוהא פרוג'ה וחנין חסדייה – ארבע אמניות שסיימו את לימודיהן בשנים האחרונות בפקולטה לאמנויות המדרשה.

ראויה לציון התערוכה הרטרוספקטיבית והמקיפה המציגה את יצירתו של וליד אבו שקרה (1946-2019) לאורך חמישים שנות יצירה.

מעבר לכך, היא משקפת את מורשתו, אשר תהפוך לחלק מרכזי ובלתי-נפרד מהמוזיאון לאמנות עכשווית באום אל פחם.

אוצר התערוכה, פריד אבו שקרה, אחיו של האמן המנוח, מסר כי "היצירות מצלמות את נופי כפר מולדתו, ואז שבות ובוחנות אותם מחדש ממרחק, בגלותו בלונדון. הדפסי הנחושת שלו משקפים את נופי ארצנו אך באקלים אירופי בעל מאפיינים אירופיים רומנטיים. עבודות אלו מתכתבות עם המערב באופן שמעורר סקרנות וביקורת. וליד למד ציור בלונדון, שם בנוסף לפיתוח החשיבה והדמיון, פיתח טכניקה ושליטה באמנות ההדפס. הוא גייס את הגעגועים, הכיסופים והחששות על מנת להביע את חוויותיו ואת שפתו הייחודית. עוד מסר האוצר כי "מתוך פרידה ואהבה לעולמו ויצירותיו המוזיאון ייקרא על שמו של האמן – אחי, וליד אבו שקרה".

לובנא עוידאת, בוגרת מצטיינת של המחלקה לאמנות רב-תחומית במכללת שנקר, נולדה וגדלה תחת הכיבוש הישראלי ברמת הגולן. בפרויקט הגמר שלה, המוצג כעת באום אל-פחם, היא מתמקדת בעץ ובתפוח – חומרים טעוני משמעויות בהקשר החברתי והפוליטי המקומי.

הגלריה לאמנות אום אל-פחם פתוחה בימים ראשון-חמישי בשעות 9:00-16:00, וכן בימי שבת באותן שעות. בימי שישי הגלריה סגורה. התערוכה תנעל ב-22 בפברואר 2020.

השקת 'דוניא' של הסופר עודה בשאראת בגדה השמאלית

מערכת "זו הדרך" מזמינה לערב השקה לרגל צאת הספר "דוניא" (עם עובד, 2019) מאת הסופר והעיתונאי עודה בשאראת. המפגש, בהשתתפות עורך "זו הדרך", אפרים דוידי, יתקיים ביום רביעי, 27 בנובמבר, בשעה 20:00 בגדה השמאלית, רחוב אחד העם 70, תל-אביב.

בשאראת כיהן כראש הוועד הארצי של תלמידי התיכון הערבים, כראש ועד הסטודנטים הערבים באוניברסיטת חיפה ולאחר מכן כמזכיר חד"ש. הוא מפרסם טורי דעה בעיתונים "אל אתיחאד" ו"הארץ" וחבר הנהלה בארגון עדאלה. ב-2009 פרסם בהוצאת עם עובד את ספרו "חוצות זתוניא".

בספר "דוניא" מספר המחבר את קורותיה של עיירה ערבית בצפון הארץ בה נעלמת אישה צעירה ושמה דוניא. היעלמותה מטלטלת את העיירה. בני משפחתה, שכנים ומכרים מתגייסים לחיפושים אחריה, אך מלבד גילויים של רוח התנדבות אזרחית חדשה, המאמץ אינו מעלה דבר .

מכאן מתגלגל הסיפור אל קורותיהם של כמה מתושבי המקום מאז מלחמת 48', בה גורשו מכפרם ומאז לא הורשו לשוב אליו. בפני הקורא נפרשׂ פסיפס מורכב של חיי שלושה דורות של ערבים-פלסטינים במדינת ישראל. הם מתמודדים, כל אחד בדרכו, עם המצוקה הנפשית והכלכלית בעקבות אבדן הבית והרכוש, וממשיכים, כל אחד בדרכו, לחיות את חייהם. הספר מתאר את החיים בימי הממשל הצבאי המדכא והמשחית, את הניסיונות לקדם פעילות קומוניסטית, ובעיקר את חייהן האישיים של הדמויות, את חלומותיהן ושאיפותיהן, את חיפושיהן אחר אהבה, חופש, רווחה והשכלה.

הַבִּנְיָן

הַמְּשׁוֹרֵר מֵת לִפְנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
עַכְשָׁו הֵם כּוֹתְבִים עָלָיו שֶׁשִּׁירָתוֹ הָיְתָה גְּדוֹלָה
שֶׁהָיָה מֵעַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ שֶׁל הַשִּׁירָה הָעִבְרִית
הַפּוֹעֵל מֵת לִפְנֵי שְׁנֵי עֶשׂוֹרִים גַּם הוּא
אַף אֶחָד לֹא זוֹכֵר אוֹתוֹ
שֶׁהִנִּיחַ אֶת הַבַּרְזֶל לְעַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ
שֶׁנָּשְׂאוּ אֶת הַבִּנְיָן
וְגַם אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ

רונית בכר שחר

האוצר מפקיר את העו"סים

עובדים סוציאליים חוסמים את רחוב קפלן בתל אביב במחאה על מקרי האלימות הגוברים. (צילום: איגוד העובדים הסוציאליים)

אגף התקציבים במשרד האוצר טרם העביר את התקציב והתקנים הנדרשים להקמת מטה אבטחה לאומי לעובדים הסוציאליים ברשויות המקומיות, כפי שהתחייב לעשות בהסכם אליו הגיע עם איגוד העובדים הסוציאליים.

רק בשבוע שעבר התרחשו שלושה מקרי תקיפה אלימים של עובדים סוציאליים: בדימונה, מטופלת במרכז קשר תקפה עובדת סוציאלית בהריון מתקדם. התקיפה התרחשה במהלך מפגש של המטופלת עם בנה הפעוט. התוקפת נעצרה על ידי המשטרה והעובדת הסוציאלית נשלחה לבדיקות רפואיות.

בחיפה, איים מטופל על חייו של עובד סוציאלי לחוק הנוער, ובאור עקיבא תקף מטופל עובדת סוציאלית עם מברג.

יו"ר איגוד העובדים הסוציאליים, ענבל חרמוני, מסרה: "לא ניתן שימרחו אותנו יותר, אנחנו דורשים להעביר את התקציב הנדרש באופן מידיי ונכונים להחריף את המאבק באלימות כלפינו ככל שיידרש. באחריות המדינה והרשויות המקומיות לדאוג להגנת העובדים".

ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש – הרשימה המשותפת) הביעה תמיכה בדרישות האיגוד. "שלוש עובדות ועובדים סוציאליים הותקפו השבוע. העובדות הסוציאליות, המקדישות את חייהן לרווחת החברה כולה - עובדות בתנאים של חוסר ביטחון. התקציבים שהובטחו להקמת מטה האבטחה טרם הגיעו לייעד. אני תומכת בעו"סיות ובהנהגתן במאבקן - הן לא ישתקו עד שלא יהיו בטוחות בעבודתן".

חיפה נגד האלימות והפשיעה

כ-200 הורים, תלמידים וחברי תנועות נוער ערבים צעדו (15.11) בשעות אחר הצהריים מוואדי ניסנאס למושבה הגרמנית בחיפה במחאה על האלימות הגוברת בחברה הערבית ועל אוזלת ידה של המשטרה. "לא נשלים עם השתוללות הפשיעה", קראו במהלך הצעידה ברחוב אלנבי, שם נרצח שלושה ימים קודם לכן הצעיר פואד מרעי. בין הצועדים היו גם בני משפחתו של מרעי.

מתחילת השנה נרצחו 85 בני אדם בחברה הערבית. הצועדים קראו: "מוטלת עלינו האחריות לחיות בשלום", "הרוצח מסתובב חופשי – רוצים צדק רוצים לחיות", "הדם הערבי אינו זול".

בצעדה השתתפו חניכי תנועות נוער, בהן ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י) ותנועת הצופים. יו"ר סיעת חד"ש במועצת העיר, רג'א זעאתרה, המכהן גם כחבר בוועדת הביטחון העירונית, מסר לקראת המחאה: "צעדה זו היא יוזמה של צעירים, שכמו כולנו הזדעזעו מהרצח שאירע בצהרי היום באזור הומה אדם ששוכנים בו בתי ספר רבים. תחושת הביטחון האישי נמצאת בשפל חסר תקדים בעיר בכלל, ובשכונות הערביות בפרט. אנחנו דורשים תוכנית כוללת, בהחלטת ממשלה מחייבת, למאבק באלימות ובפשיעה. יש לאסוף את הנשק הבלתי חוקי ולהרתיע את הפושעים, כדי שהרחובות יהיו בטוחים לכולם וכדי שלא נחשוש לשהות במרחב הציבורי".

מק"י - סניף תל אביב
לחברנו אדם אלי ולמשפחה
ברכות להולדת הבן

המפלגה הקומוניסטית הישראלית - מק"י
סניף תל אביב - אסיפה שנתית
יום שלישי, 26 בנובמבר, 20:00, אחד העם 70

המפלגה הקומוניסטית הישראלית - מק"י
מושב הוועד המרכזי
על סדר היום: 100 שנה למפלגה;
המצב הפוליטי ותפקידה של מק"י
שבת, 23 בנובמבר, 11:00, מועדון "אחווה",
שדרות בן גוריון 39, חיפה

מועדון קולנוע בגדה השמאלית
דרך עצי הזית - עבאס קיארוסטמי
1994, איראן (פרסית; תרגום לאנגלית)
מוצ"ש, 23 בנובמבר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

חד"ש ומק"י קוראות להשתתף באירועי
יום המאבק הבינלאומי באלימות נגד נשים, יום שני, 25 בנובמבר
בת"א-יפו 18:30, התכנסות בכיכר רבין
בחיפה: 16:00, התכנסות בכיכר זיו

ת"ד 26205, ת"א 6126102, טל' 03-6293944, פקס 03-6297263, info@maki.org.il
אתר מק"י : www.maki.org.il , אתר חד"ש : www.hadash.org.il